

ИЛИА ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ
ОПАШЧИЦАТА НА БУКВАТА
„Щ“

Превод от руски: Лиляна Минкова, Мирияна Башева, 1979

chitanka.info

Във вкусовия комбинат „Чорба и каша“ никой нищо не разбра за забележителното събитие, случило се между стените на това почитено хранително учреждение.

Шефът на „Чорба и каша“ — другарят Аматорски, виновник за станалото, запази всичко в пълна тайна. Не ще остане той, Аматорски, шеф на учреждението, ако някой зъл контролен орган подуши за извършеното.

Аматорски имаше най-добри намерения. Искаше му се с един замах да определи способностите на подчинените си, да изтъкне способните и да изтика на по-низшите стъпала на служебната стълба глупавите и немарливите.

Но как да издириш способните сред толкова много служители? Всички седят, всички пишат, всички са в толстовки с миши цвят.

Веднъж, като се разхождаше в лятната градина „Терариум“, другарят Аматорски се спря пред масичка, където под табелка „Разобличител на чудеса и суеверия, графолог — И. М. Кошкин-Еревански“ седеше космат млад човек с очила в люляков цвят и определяше способностите на гражданите по почерка.

Като се подвоуми малко, другарят Аматорски написа на къс хартия с нормалния си почерк:

„До др. Кошк-Еревански. За мнение.“

Щом графологът получи хартийката, очите му под люляковите стъклца взеха да святкат. Да се определи характера на Аматорски, се оказа съвсем пристрастна работа.

След пет минути шефът на „Чорба и каша“ четеше за себе си следните редове:

„Вие без съмнение завеждате отдел, а най-вероятно сте шеф на голямо учреждение. Особеностите на почерка ви позволяват да се стигне до заключение, че притежавате блестящи организаторски способности и водите вашето учреждение по пътя на процъфтяването. Предстои ви огромно бъдеще.“

— Виж колко вярно е написано! — прошепна другарят Аматорски. — Какво тънко познаване на човека! Чак в душата прониква, кучето. Ето, такъв ми е нужен. Ето кой ще ми помогне да определя способностите на чорбаикашинците!

И Аматорски покани И. М. Кошкин-Еревански при себе си в учреждението и му възложи работа. Кошкин трябваше да определи по

почерка на служителите кой за какво е способен. Разходите (половин рубла на характеристика) бяха отнесени към сметката за рационализаторските кредитирания.

Три дни и нощи усърдно разглежда И. М. Кошкин-Еревански почерците на нищо неподозиращите служители. И когато завърши той грандиозен труд, разтвори пред другаря Аматорски книгата на съдбата.

Всичко се разкри пред началника на „Ч и К“.

Добрият Кошкин-Еревански никого не закопа. Повечето от служителите, според заключението на разобличителя на чудесата и суеверията, бяха хора, макар и със средни възможности, но трудолюбиви и положителни. Само някои внушаваха опасения („Способности за живопис“, „Склонност към стихове“, „Бъдеще на пълководец“).

И единствено най-маловажният служител — Кипяткевич — получи триумфален отзив. По мнението на Еревански това беше бележит човек.

„Трудно е дори да си представим — пише Кошкин с калиграфски почерк — какви върхове може да достигне посоченият субект. Остър, проницателен ум, ум чисто административен характеризира тази особа. Оригиналният наклон на буквите свидетелствува за безкористност. Опащницата на буквата «щ» говори за необичайна работоспособност, а извивката към буквата «в» — за воля за победа. Не може да не се очакват от този субект грамадни успехи в службата.“

Когато Кошкин-Еревански напускаше гостоприемната „Ч и К“, по стълбите го догони Кипяткевич и попита:

— Е, как е?

— Такива работи написах — отговори Кошкин, — че пръстите си да оближеш.

Кипяткевич извади портмонето си и честно даде на разобличителя на чудесата и суеверията уговорените пет рубли.

Веднага след това повикаха Кипяткевич в кабинета на самия Аматорски. Кипяткевич изтича зарадван в кабинета, понеже справедливо очакваше отлиchie, повишение и награда.

Като излезе от кабинета, той се олюяваше.

Кой знае защо, Аматорски го беше наругал и заплашил с уволнение, ако не се поправи.

Когато прочете за гениалния субект с необикновената опашчица към буквата „щ“, Аматорски много се зарадва. Най-сетне беше открил змията, спотаена в пазвата на учреждението, която можеше някога да заеме мястото му.

„Сега — каза си той — и в отпуск мога да замина спокойно. Притиснах тая гадина!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.